

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY 2009/50/ES

ze dne 25. května 2009

o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 63 první pododstavec bod 3 písm. a) a bod 4 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

po konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem ⁽²⁾,

po konzultaci s Výborem regionů ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Za účelem postupného vytváření prostoru svobody, bezpečnosti a práva stanoví Smlouva opatření, která mají být přijata v oblasti azylu, přistěhovalectví a ochrany práv státních příslušníků třetích zemí.

(2) Smlouva stanoví, že Rada přijímá opatření týkající se přistěhovalecké politiky, která souvisejí s podmínkami vstupu a pobytu, pravidla, podle nichž členské státy udělují dlouhodobá víza a vydávají povolení k pobytu, a opatření vymezující práva a podmínky, na základě kterých mohou státní příslušníci třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v některém členském státě, pobývat v ostatních členských státech.

(3) Na zasedání Evropské rady v Lisabonu v březnu roku 2000 byl pro Společenství stanoven cíl stát se do roku 2010 nejkonkurenceschopnější a nejdynamičtější ekonomikou založenou na znalostech na světě, schopnou udržitelného hospodářského růstu při zvýšení počtu

a kvality pracovních míst a větší sociální soudržnosti. Opatření zaměřená na přilákání a udržení vysoce kvalifikovaných pracovníků ze třetích zemí jako součást přístupu založeného na potřebách členských států je třeba vnímat v širším rámci stanoveném Lisabonskou strategií a sdělením Komise ze dne 11. prosince 2007 o integrovaných hlavních směrech pro růst a zaměstnanost.

(4) Haagský program, který Evropská rada schválila ve dnech 4. a 5. listopadu 2004, uznal, že legální migrace bude hrát důležitou roli v posilování znalostní ekonomiky v Evropě, podporování hospodářského rozvoje, a přispěje tak k provádění Lisabonské strategie. Evropská rada vyzvala Komisi, aby předložila plán politiky pro oblast legální migrace včetně postupů pro přijímání, které umožní rychle reagovat na proměnlivé požadavky trhu práce na migrující pracovní síly.

(5) Evropská rada schválila ve dnech 14. a 15. prosince 2006 řadu kroků, jež mají být provedeny v roce 2007 a mezi něž patří rozvoj dobře řízených politik legálního přistěhovalectví, které zcela respektují vnitrostátní pravomoci a které mají členským státům napomáhat při uspokojování stávajících i budoucích potřeb v oblasti pracovních sil.

(6) K dosažení cílů Lisabonské strategie je rovněž zapotřebí podpořit mobilitu v rámci Unie u vysoce kvalifikovaných pracovníků, kteří jsou občané Unie, zejména pracovníků z členských států, které přistoupily v roce 2004 a 2007. Členské státy jsou při provádění této směrnice zavázány k dodržování zásady upřednostňování pracovníků z členských států Společenství, jak vyplývá zejména z příslušných ustanovení aktů o přistoupení z roku 2003 a z roku 2005.

(7) Tato směrnice má přispět k dosažení uvedených cílů a k řešení nedostatku pracovních sil tím, že pro účely výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci podpoří přijímání a mobilitu státních příslušníků třetích zemí, pokud jde o pobyt na více než tři měsíce, aby bylo Společenství pro tyto pracovníky z celého světa atraktivnější a udrželo si svou konkurenceschopnost a hospodářský růst. K dosažení těchto cílů je nezbytné usnadnit proces přijímání vysoce kvalifikovaných pracovníků a jejich rodinných příslušníků tím, že se zavede zrychlený postup pro přijetí a v řadě oblastí se jim

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 20. listopadu 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 9. července 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Stanovisko ze dne 18. června 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

poskytnou sociální a hospodářská práva rovnocenná s právy státních příslušníků hostitelského členského státu. Rovněž je nutné zohlednit priority, potřeby trhů práce a přijímací kapacity členských států. Touto směrnicí by neměla být dotčena pravomoc členských států ponechat v platnosti povolení k pobytu za účelem jakéhokoli zaměstnání ani pravomoc zavádět povolení nová. Dotčení státní příslušníci třetích zemí by měli mít možnost žádat o modrou kartu EU nebo o vnitrostátní povolení k pobytu. Kromě toho by touto směrnicí neměla být dotčena možnost držitele modré karty EU požívat dalších práv a výhod, jež mohou být poskytnuty vnitrostátními právními předpisy a které jsou slučitelné s touto směrnicí.

- (8) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno právo členských států určit objem vstupů státních příslušníků třetích zemí vstupujících na jejich území za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci. To by se mělo rovněž vztahovat na státní příslušníky třetích zemí, kteří hodlají zůstat na území členského státu za účelem výkonu placené hospodářské činnosti a kteří v tomto členském státě oprávněně pobývají na základě jiných režimů, jako například studenti, kteří právě dokončili svá studia, přijatí podle směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby⁽¹⁾, nebo výzkumní pracovníci přijatí podle směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu⁽²⁾, a kteří nemají konsolidovaný přístup na trh práce členského státu podle právních předpisů Společenství nebo vnitrostátních právních předpisů. Kromě toho, pokud jde o objem vstupů, mají členské státy i nadále možnost neudělit povolení k pobytu za účelem zaměstnání obecně či v případě určitých povolání, hospodářských odvětví nebo regionů.
- (9) Pro účely této směrnice je možné při hodnocení, zda dotčený státní příslušník třetí země má vysokoškolskou kvalifikaci, odkazovat na úroveň 5a a 6 Mezinárodní standardní klasifikace vzdělání, verze z roku 1997 (ISCED).
- (10) Tato směrnice by měla upravovat pružný systém vstupu, který je orientovaný na poptávku a vychází z objektivních kritérií, jako je minimální výše mzdy srovnatelná s platovou úrovní v členských státech, a z odborné kvalifikace. K zajištění minimální úrovně harmonizace podmínek pro přijetí v rámci celého Společenství je zapotřebí definice nejnižšího společného

jmenovatele pro minimální výši mzdy. Minimální výše mzdy představuje dolní hranici, přičemž členské státy si mohou určit vyšší hodnotu. Členské státy by měly stanovit vlastní minimální výši mzdy v souladu se situací svých trzích práce a s jejich organizací a v souladu se svými obecnými politikami v oblasti přistěhovalectví. Je možno stanovit odchylky od hlavního režimu, pokud jde o minimální výši mzdy v případě konkrétních povolání, u nichž dotčený členský stát usuzuje, že existuje výrazný nedostatek dostupných pracovních sil, a tato povolání spadají do oddílů 1 a 2 Mezinárodní standardní klasifikace zaměstnání (ISCO).

- (11) Cílem této směrnice je pouze stanovit podmínky vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci v rámci systému modrých karet EU, včetně kritérií způsobilosti souvisejících s minimální výši mzdy. Jediným účelem uvedené minimální výše mzdy je pomoci stanovit s přihlédnutím ke statistickým údajům zveřejněným Komisí (Eurostatem) nebo příslušným členským státem oblast působnosti modré karty EU, kterou si každý členský stát stanovil na základě společných pravidel. Jejím cílem není určit výši mezd, a neodchyluje se proto od pravidel či praxe na úrovni členských států ani od kolektivních smluv a nelze ji využít k zavedení jakékoli harmonizace v této oblasti. Tato směrnice zcela ctí pravomoci členských států, zejména v otázkách zaměstnanosti, práce a sociálních věcí.
- (12) Jakmile členský stát rozhodne o přijetí státního příslušníka třetí země, který požádal o modrou kartu EU a který splňuje příslušná kritéria, měl by tento státní příslušník třetí země obdržet zvláštní povolení k pobytu stanovené touto směrnicí, jež by jemu a jeho rodinným příslušníkům mělo udělovat postupný přístup na trh práce a práva k pobytu a pohybu. Lhůta pro posouzení žádosti o modrou kartu EU by neměla zahrnovat dobu nezbytnou pro uznání odborné kvalifikace nebo dobu nezbytnou pro vydání požadovaného víza. Touto směrnicí nejsou dotčeny vnitrostátní postupy uznávání diplomů. Určením příslušných orgánů podle této směrnice není dotčena úloha a pravomoci jiných vnitrostátních orgánů a případně sociálních partnerů, pokud jde o posuzování žádosti a rozhodování o ní.
- (13) Vzor modré karty EU by měl být v souladu s nařízením Rady (ES) č. 1030/2002 ze dne 13. června 2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí⁽³⁾, a měl by tak členským státům umožnit vyhledat příslušné informace, zejména informace týkající se podmínek, za nichž je osoba oprávněna pracovat.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 375, 23.12.2004, s. 12.

⁽²⁾ Úř. věst. L 289, 3.11.2005, s. 15.

⁽³⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1.

- (14) Státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli platného cestovního dokladu a modré karty EU vydané členským státem, který uplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, by měli mít možnost volně vstoupit na území jiného členského státu, který uplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, a volně se po něm pohybovat po dobu až tří měsíců v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) ⁽¹⁾ a v souladu s článkem 21 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích.
- (15) Profesionální a geografická mobilita vysoce kvalifikovaných pracovníků z třetích zemí by měla být považována za hlavní mechanismus pro zlepšení účinnosti trhu práce, předcházení nedostatku kvalifikované pracovní síly a k vyrovnání regionálních rozdílů. Profesionální mobilita vysoce kvalifikovaných pracovníků z třetích zemí by měla být během prvních dvou let jejich legálního zaměstnání v členském státě omezena, aby byla dodržena zásada upřednostňování pracovníků z členských států Společenství a aby se zamezilo případnému zneužívání systému.
- (16) Tato směrnice plně dodržuje zásadu rovného zacházení se státními příslušníky členských států a s držiteli modré karty, pokud jde o odměňování, nacházejí-li se tyto v srovnatelných situacích.
- (17) Rovné zacházení s držiteli modré karty EU nezahrnuje opatření v oblasti odborné přípravy, na něž se vztahují režimy sociální pomoci.
- (18) Pokud jde o sociální zabezpečení, měla by se na držitele modré karty EU vztahovat zásada rovného zacházení. Odvětví sociálního zabezpečení jsou upravena v nařízeních Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství ⁽²⁾. Nařízení Rady (ES) č. 859/2003 ze dne 14. května 2003, kterým se působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti ⁽³⁾, rozšiřuje působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 na státní příslušníky třetích zemí, kteří oprávněně pobývají ve Společenství a kteří se nacházejí v přeshraniční situaci.
- Ustanovení této směrnice týkající se rovného zacházení, pokud jde o sociální zabezpečení, se rovněž přímo vztahují na osoby vstupující na území členského státu přímo ze třetí země, pokud má dotyčná osoba oprávněný pobyt jakožto držitel platné modré karty EU, a to i po dobu dočasné nezaměstnanosti, a pokud splňuje podmínky stanovené vnitrostátními právními předpisy pro způsobilost k vyplácení dotyčných dávek sociálního zabezpečení.
- Tato směrnice by však neměla držitelům modré karty EU přiznávat více práv, než jak je již stanoveno stávajícími právními předpisy Společenství v oblasti sociálního zabezpečení státních příslušníků třetích zemí, kteří mají přeshraniční vztahy mezi členskými státy. Tato směrnice by rovněž neměla poskytovat práva týkající se situací mimo oblast působnosti práva Společenství, například situace rodinných příslušníků pobývajících ve třetí zemi.
- (19) Odborná kvalifikace získaná státním příslušníkem třetí země v jiném členském státě by měla být uznávána stejně jako v případě občanů Unie. Kvalifikace získaná v třetí zemi by měla být zohledněna podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací ⁽⁴⁾.
- (20) V první části oprávněného pobytu vysoce kvalifikovaného pracovníka ze třetí země by měla být geografická mobilita v rámci Společenství řízená a měla by vycházet z poptávky. Měly by být stanoveny odchylky od směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty ⁽⁵⁾, aby nedocházelo k postihu geograficky mobilních vysoce kvalifikovaných pracovníků ze třetích zemí, kteří dosud nezískali právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta ES podle uvedené směrnice, a aby se podpořila geografická a cirkulační migrace.
- (21) Je třeba posílit a udržovat mobilitu vysoce kvalifikovaných pracovníků ze třetích zemí mezi Společenstvím a zeměmi jejich původu. Měly by být stanoveny odchylky od směrnice 2003/109/ES, aby se prodloužila doba možné nepřítomnosti na území Společenství, již není přerušen výpočet doby oprávněného a nepřetržitého pobytu, jež je nezbytná pro přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta ES. Poté, co vysoce kvalifikovaný pracovník ze třetí země získal právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta ES, by měly být povoleny doby nepřítomnosti delší, než je doba stanovená směrnicí 2003/109/ES, a to za účelem podpory cirkulační migrace těchto osob.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2.

⁽³⁾ Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 44.

- (22) Členské státy by se v rámci provádění této směrnice měly vyhnout aktivnímu náboru pracovníků v rozvojových zemích v odvětvích, v nichž je nedostatek pracovních sil. Měly by být rozvinuty etické náborové politiky a zásady použitelné na zaměstnavatele ve veřejném i soukromém sektoru v klíčových odvětvích, například ve zdravotnictví, jak je zdůrazněno v závěrech Rady a členských států ze dne 14. května 2007 o evropském akčním programu pro řešení kritického nedostatku zdravotnických pracovníků v rozvojových zemích (2007–2013), a případně ve školství. Tyto politiky a zásady by měly být posíleny vytvořením a uplatňováním mechanismů, pokynů a jiných nástrojů určených k případnému usnadnění cirkulační a dočasné migrace, jakož i dalšími opatřeními, která by minimalizovala záporné a maximalizovala kladné dopady migrace vysoce kvalifikovaných pracovníků na rozvojové země tak, aby namísto „odlivu mozků“ docházelo k jejich „přílivu“.
- (23) Příznivé podmínky pro sloučení rodiny a pro přístup manželů k práci by měly být základním prvkem této směrnice, jejímž cílem je získat vysoce kvalifikované pracovníky ze třetích zemí. K dosažení tohoto cíle by měly být stanoveny zvláštní odchytky od směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny⁽¹⁾. Odchytky obsažené v čl. 15 odst. 3 této směrnice nebrání členským státům, aby zachovaly či zaváděly integrační podmínky a opatření pro rodinné příslušníky držitele modré karty EU, a to včetně osvojení jazyka.
- (24) Měla by být stanovena zvláštní úprava týkající se podávání zpráv za účelem kontroly provádění této směrnice, s ohledem na určení jeho možných dopadů na „odliv mozků“ z rozvojových zemí a případných protiopatření, s cílem zabránit plýtvání kvalifikovanými pracovními silami. Příslušné údaje by členské státy měly každoročně předávat Komisi v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ze dne 11. července 2007 o statistice Společenství v oblasti migrace a mezinárodní ochrany⁽²⁾.
- (25) Jelikož cílů této směrnice, totiž zavedení zvláštních postupů pro přijímání a přijetí podmínek vstupu a pobytu delšího než tři měsíce na území členských států pro státní příslušníky třetích zemí za účelem výkonu vysoce kvalifikovaného zaměstnání a pro jejich rodinné příslušníky, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, zejména pokud jde o zajištění mobility uvedených osob mezi členskými státy, a může jich být proto lépe dosaženo na úrovni Společenství,
- může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.
- (26) Tato směrnice ctí základní práva a zachovává zásady uznávané zejména článkem 6 Smlouvy o Evropské unii a obsažené v Listině základních práv Evropské unie.
- (27) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽³⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily.
- (28) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se tyto členské státy neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není závazná ani použitelná.
- (29) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není závazná ani použitelná.

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Účelem této směrnice je stanovit:

- podmínky vstupu a pobytu delšího než tři měsíce na území členských států pro státní příslušníky třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci, coby držitele modré karty EU, a pro jejich rodinné příslušníky,
- podmínky pro vstup státních příslušníků třetích zemí a jejich rodinných příslušníků uvedených v písmenu a) do jiných členských států, než je první členský stát, a pro pobyt v nich.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 251, 3.10.2003, s. 12.

⁽²⁾ Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 23.

⁽³⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „státním příslušníkem třetí země“ každá osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 17 odst. 1 Smlouvy;
- b) „zaměstnáním vyžadujícím vysokou kvalifikaci“ zaměstnání vykonávané osobou, která:
- je v daném členském státě chráněna jako zaměstnanec v souladu s vnitrostátním pracovním právem nebo s vnitrostátní praxí, bez ohledu na právní vztah, za účelem výkonu řádné a účinné práce pro druhou osobu nebo podle jejich pokynů,
 - je placena a
 - má odpovídající a zvláštní způsobilost, jež je doložena vyšší odbornou kvalifikací;
- c) „modrou kartou EU“ povolení nesoucí označení „Modrá karta EU“, které jejího držitele opravňuje pobývat a pracovat na území členského státu podle této směrnice;
- d) „prvním členským státem“ členský stát, který státnímu příslušníku třetí země vydal jako první modrou kartu EU;
- e) „druhým členským státem“ členský stát jiný než první členský stát;
- f) „rodinnými příslušníky“ státní příslušníci třetí země ve smyslu čl. 4 odst. 1 směrnice 2003/86/ES;
- g) „vyšší odbornou kvalifikaci“ kvalifikace doložená dokladem o vysokoškolské kvalifikaci nebo ve výjimečných případech stanovených vnitrostátními právními předpisy doložená alespoň pěti lety odborné praxe na úrovni srovnatelné s vysokoškolskou kvalifikací, která souvisí s povoláním nebo odvětvím uvedeným v pracovní smlouvě nebo v závazné pracovní nabídce;
- h) „vysokoškolskou kvalifikaci“ diplom, osvědčení nebo jiný doklad o dosažené kvalifikaci vydané příslušným orgánem a potvrzující úspěšné ukončení postsekundárního studijního programu poskytovaného vzdělávacím zařízením, které bylo jako vysokoškolská instituce uznáno státem, v němž se nachází. Pro účely této směrnice se vysokoškolská kvalifikace bere v úvahu, pokud studium nezbytné k jejímu dosažení trvalo alespoň tři roky;
- i) „odbornou praxí“ skutečný a oprávněný výkon dotyčného povolání;

- j) „regulovaným povoláním“ regulované povolání ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) směrnice 2005/36/ES.

Článek 3

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří žádají o přijetí na území členského státu za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci podle této směrnice.
2. Tato směrnice se nevztahuje na státní příslušníky třetích zemí,
 - a) kteří jsou oprávněni pobývat v členském státě na základě dočasné ochrany nebo požádali o povolení k pobytu z tohoto důvodu a čekají na rozhodnutí o svém právním postavení;
 - b) kterým byla přiznána mezinárodní ochrana podle směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany⁽¹⁾, nebo kteří o mezinárodní ochranu podle uvedené směrnice požádali a o jejichž žádosti nebylo dosud s konečnou platností rozhodnuto;
 - c) kterým byla přiznána ochrana v souladu s vnitrostátními právními předpisy, mezinárodními závazky nebo praxí členského státu nebo kteří o ochranu v souladu s vnitrostátními předpisy, mezinárodními závazky nebo praxí členského státu požádali a o jejichž žádosti nebylo dosud s konečnou platností rozhodnuto;
 - d) kteří žádají o pobyt v členském státě jako výzkumní pracovníci ve smyslu směrnice 2005/71/ES za účelem provedení výzkumného projektu;
 - e) kteří jsou rodinnými příslušníky občanů Unie, kteří vykonali nebo vykonávají právo volného pohybu v rámci Společenství v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států⁽²⁾;
 - f) kteří mají právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta ES v členském státě v souladu se směrnicí 2003/109/ES a vykonávají své právo pobývat v jiném členském státě za účelem výkonu zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, 30.9.2004, s. 12.

⁽²⁾ Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77.

- g) kteří vstupují na území členského státu na základě závazků stanovených v mezinárodní dohodě usnadňující vstup a dočasný pobyt některých kategorií fyzických osob v souvislosti s obchodem a investicemi;
- h) kteří byli přijati na území členského státu jako sezónní pracovníci;
- i) jejichž vyhoštění bylo odloženo z faktických nebo právních důvodů;
- j) na které se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb ⁽¹⁾, a to po dobu jejich vyslání na území dotyčného členského státu.

Tato směrnice se dále nevztahuje na státní příslušníky třetích zemí a jejich rodinné příslušníky, bez ohledu na jejich státní příslušnost, kteří na základě dohod mezi Společenstvím a jeho členskými státy a těmito třetími zeměmi požívají práv volného pohybu, jež jsou rovnocenná právům občanů Unie.

3. Touto směrnicí není dotčena žádná dohoda mezi Společenstvím nebo jeho členskými státy a jednou nebo více třetími zeměmi, která upravuje seznam povolání, na něž by se tato směrnice neměla vztahovat, aby se prostřednictvím ochrany lidských zdrojů v rozvojových zemích, které jsou smluvními stranami těchto dohod, zajistil etický nábor pracovníků v odvětvích, kde existuje nedostatek pracovních sil.

4. Touto směrnicí není dotčeno právo členských států vydávat pro účely zaměstnání jiná povolení k pobytu než „modrou kartu EU“. Tato povolení k pobytu nepřiznávají právo pobytu v ostatních členských státech podle této směrnice.

Článek 4

Příznivější ustanovení

1. Touto směrnicí nejsou dotčena příznivější ustanovení:
 - a) právních předpisů Společenství, včetně dvoustranných či mnohostranných dohod uzavřených mezi Společenstvím a jeho členskými státy a jednou nebo více třetími zeměmi;
 - b) dvoustranných a mnohostranných dohod uzavřených mezi jedním nebo více členskými státy a jednou nebo více třetími zeměmi.
2. Touto směrnicí není dotčeno právo členských států přijmout nebo zachovat předpisy příznivější pro osoby, na

kteří se směrnice vztahuje, pokud jde o tato ustanovení této směrnice:

- a) čl. 5 odst. 3 ve spojení s článkem 18;
- b) článek 11, čl. 12 odst. 1 druhá věta a odst. 2, články 13, 14, 15 a čl. 16 odst. 4.

KAPITOLA II

PODMÍNKY PRO PŘIJETÍ

Článek 5

Kritéria pro přijetí

1. Aniž je dotčen čl. 10 odst. 1, státní příslušník třetí země žádající o modrou kartu EU podle této směrnice:

- a) předloží platnou pracovní smlouvu, nebo stanoví-li tak vnitrostátní právní předpisy, závaznou nabídku zaměstnání pro zaměstnání vyžadující vysokou kvalifikaci na dobu nejméně jednoho roku v dotyčném členském státě;
- b) předloží doklad o tom, že splňuje podmínky, jež jsou pro občany Unie stanoveny vnitrostátními právními předpisy pro výkon regulovaného povolání uvedeného v pracovní smlouvě, nebo stanoví-li tak vnitrostátní právní předpisy, v závazné nabídce zaměstnání;
- c) v případě neregulovaných povolání předloží doklady o příslušné vyšší odborné kvalifikaci v povolání nebo odvětví uvedeném v pracovní smlouvě, nebo stanoví-li tak vnitrostátní právní předpisy, v závazné nabídce zaměstnání;
- d) předloží platný cestovní doklad určený vnitrostátními právními předpisy, v případě potřeby i žádost o vízum nebo vízum a popřípadě i doklad o platném povolení k pobytu nebo národní dlouhodobé vízum. Členské státy mohou vyžadovat, aby byl cestovní doklad platný alespoň po dobu původního trvání povolení k pobytu;
- e) předloží doklady o tom, že má zdravotní pojištění, nebo stanoví-li tak vnitrostátní právní předpisy, že požádal o uzavření zdravotního pojištění pro všechna rizika, proti kterým jsou běžně pojištěni státní příslušníci daného členského státu, a to na dobu, kdy toto pojištění nebo odpovídající nároky na dávky nejsou poskytovány v souvislosti s pracovní smlouvou ani z této smlouvy nevyplývají;
- f) nesmí být pokládán za osobu představující hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1.

2. Členské státy mohou vyžadovat, aby žadatel uvedl adresu svého bydliště na území dotyčného členského státu.

3. Kromě podmínek stanovených v odstavci 1 platí, že hrubá roční mzda vyplývající z měsíční nebo roční mzdy uvedené v pracovní smlouvě nebo v závazné nabídce zaměstnání nesmí být nižší než příslušná minimální výše mzdy vymezená a zveřejněná pro tento účel členskými státy, která činí alespoň 1,5násobek průměrné hrubé roční mzdy v dotyčném členském státě.

4. Při provádění odstavce 3 mohou členské státy v případě zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci vyžadovat, aby byly splněny veškeré podmínky vyplývající z platných právních předpisů, kolektivních smluv nebo praxe v příslušných profesních odvětvích.

5. Odchylně od odstavce 3 a v případě povolání, u nichž je zvláště výrazná potřeba pracovníků ze třetích zemí a jež patří do hlavních tříd 1 a 2 ISCO, může minimální výše mzdy činit alespoň 1,2násobek průměrné hrubé roční mzdy v dotyčném členském státě. V takovém případě předkládají dotyčné členské státy každý rok Komisi seznam povolání, u kterých bylo rozhodnuto o uplatnění odchylky.

6. Tímto článkem nejsou dotčeny platné kolektivní smlouvy ani praxe v příslušných profesních odvětvích, týkající se zaměstnání vyžadujících vysokou kvalifikaci.

Článek 6

Objem vstupů

Tato směrnice se nedotýká práva členského státu stanovit objem vstupů státních příslušníků třetích zemí vstupujících na jeho území za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci.

KAPITOLA III

MODRÁ KARTA EU, POSTUP A TRANSPARENTNOST

Článek 7

Modrá karta EU

1. Státnímu příslušníkovi třetí země, který podal žádost a splňuje požadavky stanovené v článku 5 a v jehož prospěch vydaly příslušné orgány kladné rozhodnutí v souladu s článkem 8, se vydá modrá karta EU.

Dotyčný členský stát usnadní státnímu příslušníkovi třetí země získání požadovaných víz.

2. Členské státy stanoví v rozmezí jednoho roku až čtyř let standardní dobu platnosti modré karty EU. Pokud je pracovní smlouva uzavřena na období kratší než uvedená doba, modrá karta EU se vydá nebo se její platnost prodlouží na dobu trvání pracovní smlouvy s připočtením tří měsíců.

3. Modrou kartu EU vydávají příslušné orgány členského státu podle jednotného vzoru stanoveného v nařízení (ES) č. 1030/2002. Podle písm. a) bodů 7.5–9 přílohy uvedeného nařízení uvedou členské státy na modré kartě EU podmínky pro přístup na trh práce podle čl. 12 odst. 1 této směrnice. Do rubriky „druh povolení“ v povolení k pobytu vyplní členské státy „modrá karta EU“.

4. Modrá karta EU po dobu své platnosti opravňuje držitele:

a) ke vstupu, opětovnému vstupu a pobytu na území členského státu, který modrou kartu EU vydal;

b) k požívání práv přiznaných touto směrnicí.

Článek 8

Důvody pro zamítnutí

1. Členské státy zamítnou žádost o modrou kartu EU, pokud žadatel nesplňuje podmínky uvedené v článku 5 nebo pokud byly předloženy doklady získány podvodem, padělané nebo pozměněny.

2. Členské státy mohou před přijetím rozhodnutí o žádosti o modrou kartu EU a při zvažování prodloužení platnosti nebo schválení podle čl. 12 odst. 1 a 2 během prvních dvou let legálního zaměstnání dané osoby jakožto držitele modré karty EU posoudit situaci na svém trhu práce a uplatnit své vnitrostátní postupy týkající se požadavků na obsazení volných pracovních míst.

Členské státy mohou ověřit, zda dotyčné volné místo nelze obsadit pracovní silou z dotyčného členského státu či ze Společenství, státními příslušníky třetích zemí oprávněně pobývajících v daném členském státě, kteří jsou již součástí jeho trhu práce na základě právních předpisů Společenství nebo vnitrostátních právních předpisů, nebo dlouhodobě pobývajících rezidenty ES, kteří chtějí přesídlit do tohoto členského státu za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci v souladu s kapitolou III směrnice 2003/109/ES.

3. Žádost o modrou kartu EU může být rovněž považována za nepřijatelnou na základě článku 6.

4. Členské státy mohou zamítnout žádost o modrou kartu EU s cílem zajistit etický nábor pracovníků v odvětvích, kde existuje nedostatek kvalifikovaných pracovníků v zemích původu.

5. Členské státy mohou zamítnout žádost o modrou kartu EU, pokud byly na zaměstnavatele v souladu s vnitrostátními právními předpisy uvaleny sankce za řádně nehlášenou práci nebo nelegální zaměstnávání.

Článek 9

Odnětí nebo neprodloužení platnosti modré karty EU

1. Členské státy odejmou modrou kartu EU, která byla vydána podle této směrnice, nebo odmítnou prodloužit její platnost, pokud:

- a) byla získána podvodným způsobem, byla padělána nebo pozměněna;
- b) vyjde najevo, že její držitel nesplňoval nebo již nesplňuje podmínky pro vstup a pobyt stanovené v této směrnici nebo svůj pobyt využívá k jiným účelům, než pro které mu byl pobyt povolen;
- c) její držitel nedodržel omezení stanovená v čl. 12 odst. 1 a 2 a v článku 13.

2. Neoznámení podle čl. 12 odst. 2 druhého pododstavce a čl. 13 odst. 4 se nepokládá za dostatečný důvod k odnětí nebo neprodloužení platnosti modré karty EU, pokud držitel může prokázat, že oznámení se k příslušným orgánům nedostalo z důvodu nezávislého na jeho vůli.

3. Členské státy mohou odejmout modrou kartu EU, která byla vydána podle této směrnice, nebo odmítnout prodloužit její platnost v těchto případech:

- a) z důvodu veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví;
- b) pokud držitel modré karty EU nemá dostatečné prostředky pro svou obživu a případně pro obživu svých rodinných příslušníků, aniž by musel využívat systém sociální pomoci dotyčného členského státu. Členské státy zhodnotí tyto prostředky podle jejich povahy a pravidelnosti a mohou přihlídnout k výši minimální mzdy a důchodu v dotyčném státě, jakož i k počtu rodinných příslušníků dotyčné osoby. K takovému hodnocení nedochází během období nezaměstnanosti podle článku 13.
- c) pokud dotyčná osoba nesdělila svou adresu;
- d) pokud držitel modré karty EU požádal o sociální pomoc, a to za předpokladu, že mu dotyčným členským státem byly předem písemně poskytnuty odpovídající informace.

Článek 10

Žádosti o přijetí

1. Členské státy určí, zda mají být žádosti o modrou kartu EU podávány státním příslušníkem třetí země nebo jeho zaměstnavatelem.

2. Žádost se posuzuje a prověřuje buď v případě, že dotyčný státní příslušník třetí země pobývá mimo území členského státu, v němž žádá o přijetí, nebo v případě, že již na území tohoto členského státu pobývá jako držitel platného povolení k pobytu nebo národního dlouhodobého víza.

3. Odchylně od odstavce 2 může členský stát v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy přijmout předloženou žádost i pokud dotyčný státní příslušník třetí země na jeho území oprávněně pobývá, avšak není držitelem platného povolení k pobytu.

4. Odchylně od odstavce 2 může členský stát stanovit, že žádost může být předložena pouze z místa mimo jeho území, pokud toto omezení, ať už pro všechny státní příslušníky třetích zemí, nebo pro určité kategorie státních příslušníků třetích zemí, v době přijetí této směrnice již existovalo ve stávajících vnitrostátních právních předpisech.

Článek 11

Procesní záruky

1. Příslušné orgány členských států přijmou rozhodnutí o úplné žádosti o modrou kartu EU a žadatele o něm písemně vyzoomí, a to v souladu s postupy pro oznamování stanovými vnitrostátními právními předpisy dotyčného členského státu, co nejdříve a nejpozději do 90 dnů ode dne podání žádosti.

Důsledky vyplývající z toho, že rozhodnutí nebylo učiněno ve lhůtě stanovené v prvním pododstavci, stanoví vnitrostátní právní předpisy dotyčného členského státu.

2. Jsou-li informace nebo dokumenty poskytnuté na podporu žádosti nedostatečné, oznámí příslušné orgány žadatel, jaké dodatečné informace jsou zapotřebí a stanoví přiměřenou lhůtu pro jejich poskytnutí. Běh lhůty uvedené v odstavci 1 se pozastaví do doby, než orgány požadované dodatečné informace nebo dokumenty obdrží. Pokud dodatečné informace nebo dokumenty nejsou v této lhůtě poskytnuty, může být žádost zamítnuta.

3. Každé rozhodnutí o zamítnutí žádosti o modrou kartu EU, rozhodnutí o neprodloužení platnosti modré karty EU nebo o jejím odejmutí se písemně oznámí dotčenému státnímu příslušníku třetí země a případně jeho zaměstnavateli, a to v souladu s postupy pro oznamování stanovými příslušnými vnitrostátními právními předpisy, přičemž musí být v daném členském státě právně napadnutelné v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Oznámení uvede důvody, které k rozhodnutí vedly, možné opravné prostředky a lhůtu pro jejich podání.

KAPITOLA IV

PRÁVA

Článek 12

Přístup na trh práce

1. Během prvních dvou let legálního zaměstnání držitele modré karty EU v dotyčném členském státě je přístup dotyčné osoby na trh práce omezen na výkon placeného zaměstnání za dodržení podmínek pro přijetí stanovených v článku 5. Pokud jde o přístup k zaměstnání vyžadujícímu vysokou kvalifikaci, mohou členské státy po uplynutí těchto prvních dvou let poskytnout držitelům karty rovné zacházení ve srovnání se státními příslušníky těchto států.

2. Během prvních dvou let legálního zaměstnání držitele modré karty EU v dotyčném členském státě podléhají změny zaměstnavatele předchozímu písemnému schválení příslušnými orgány členského státu pobytu, a to v souladu s vnitrostátními postupy a ve lhůtách stanovených v čl. 11 odst. 1. Změny, které mají dopad na podmínky pro přijetí, vyžadují předchozí oznámení, nebo stanoví-li tak vnitrostátní právní předpisy, předchozí schválení.

Po uplynutí těchto prvních dvou let a pokud dotyčný členský stát nevyužije možnost stanovenou v odstavci 1 týkající se rovného zacházení, oznámí dotyčná osoba v souladu s vnitrostátními postupy příslušným orgánům členského státu pobytu změny, které mají dopad na podmínky podle článku 5.

3. Členské státy mohou ponechat v platnosti omezení přístupu k zaměstnání, pokud činnosti v rámci takového zaměstnání příležitostně zahrnují výkon veřejné moci a odpovědnost za ochranu obecných zájmů státu a pokud je podle platných vnitrostátních právních předpisů nebo právních předpisů Společenství výkon těchto činností vyhrazen pro státní příslušníky.

4. Členské státy mohou ponechat v platnosti omezení přístupu k zaměstnání, pokud jsou činnosti v rámci takového zaměstnání podle platných vnitrostátních právních předpisů nebo právních předpisů Společenství vyhrazeny pro státní příslušníky, občany Unie nebo občany EHP.

5. Tímto článkem není dotčena zásada upřednostňování pracovníků z členských států Společenství vyplývající z příslušných ustanovení aktů o přistoupení z roku 2003 a z roku 2005, zejména vzhledem k právům státních příslušníků dotyčných členských států, pokud jde o přístup na trh práce.

Článek 13

Dočasná nezaměstnanost

1. Nezaměstnanost sama o sobě není důvodem pro odnětí modré karty EU, pokud doba trvání nezaměstnanosti nepřesáhne tři po sobě jdoucí měsíce nebo pokud k ní nedojde více než jednou během doby platnosti modré karty EU.

2. Držitel modré karty EU má v období uvedeném v odstavci 1 možnost hledat a přijmout zaměstnání za podmínek stanovených v článku 12.

3. Členské státy umožní držiteli modré karty EU zůstat na jejich území do doby udělení nebo zamítnutí nezbytného schválení podle čl. 12 odst. 2. Oznámení podle čl. 12 odst. 2 automaticky ukončí dobu nezaměstnanosti.

4. Držitel modré karty EU oznámí v souladu s příslušnými vnitrostátními postupy příslušným orgánům členského státu pobytu začátek období nezaměstnanosti.

Článek 14

Rovné zacházení

1. Držitelé modré karty EU mají právo na rovné zacházení ve srovnání se státními příslušníky členského státu, jenž modrou kartu vydal, pokud jde o:

- a) pracovní podmínky, včetně odměňování a propouštění, jakož i požadavky na ochranu zdraví a bezpečnost na pracovišti;
- b) svobodu sdružování a spolčování a členství v odborových organizacích nebo svazech zaměstnavatelů nebo v organizaci, jejíž členové patří k určité profesní skupině, včetně dávek poskytovaných uvedenými organizacemi, aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy o veřejném pořádku a veřejné bezpečnosti;
- c) vzdělávání a odbornou přípravu;
- d) uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o odborné kvalifikaci v souladu s příslušnými vnitrostátními postupy;
- e) ustanovení vnitrostátních právních předpisů týkající se odvětví sociálního zabezpečení, jak jsou vymezena nařízením (EHS) č. 1408/71. Odpovídajícím způsobem se použijí zvláštní ustanovení přílohy nařízení (ES) č. 859/2003;
- f) aniž jsou dotčeny stávající dvoustranné dohody, výplatu zákonných starobních důchodů, na něž byl získán nárok v souvislosti s příjmem, podle výměry použitelné v souladu s právními předpisy povinného členského státu nebo států, v případě přesunu do třetí země;
- g) přístup ke zboží a službám a k nabídce výrobků a služeb určených pro veřejnost, včetně postupů pro získání bydlení, jakož i k informacím a poradenským službám poskytovaným úřady práce;
- h) volný přístup na celé území dotyčného členského státu v rámci omezení stanovených vnitrostátními právními předpisy.

2. Pokud jde o odst. 1 písm. c) a g), mohou dotyčné členské státy omezit rovné zacházení, pokud jde o granty a půjčky na studium a obživu či jiné granty a půjčky týkající se středoškolského a vysokoškolského vzdělávání a odborné přípravy a postupy pro získání bydlení.

Pokud jde o odst. 1 písm. c),

- a) může přístup k vysokoškolskému a postsekundárnímu vzdělávání podléhat určitým požadavkům stanoveným vnitrostátními právními předpisy;
- b) může dotyčný členský stát omezit rovné zacházení na případy, kdy se bydliště nebo obvyklé místo pobytu držitele modré karty EU nebo rodinného příslušníka, pro něž je uplatňován nárok na dávky, nachází na jeho území.

Ustanovením odst. 1 písm. g) není dotčena smluvní svoboda v souladu s právem Společenství a vnitrostátním právem.

3. Právo na rovné zacházení podle odstavce 1 se nedotýká práva členského státu odejmout modrou kartu EU nebo odmítnout prodloužit její platnost v souladu s článkem 9.

4. V případě, že se držitel modré karty EU v souladu s článkem 18 přestěhuje do jiného členského státu a dosud nebylo přijato kladné rozhodnutí o vydání modré karty EU, mohou členské státy omezit rovné zacházení v oblastech uvedených v odstavci 1, s výjimkou písmen b) a d). Umožní-li členské státy žadateli během tohoto období pracovat, poskytne se rovné zacházení ve srovnání se státními příslušníky druhého členského státu ve všech oblastech uvedených v odstavci 1.

Článek 15

Rodinní příslušníci

1. Použije se směrnice 2003/86/ES s odchylkami stanovenými v tomto článku.

2. Odchylně od čl. 3 odst. 1 a článku 8 směrnice 2003/86/ES nezávisí sloučení rodiny na splnění požadavku týkajícího se odůvodněných předpokladů, že držitel modré karty EU získá právo trvalého pobytu a že pobývá na území po stanovenou minimální dobu.

3. Odchylně od čl. 4 odst. 1 posledního pododstavce a čl. 7 odst. 2 směrnice 2003/86/ES lze integrační podmínky a opatření zmíněné v uvedených ustanoveních použít pouze poté, co bylo dotčeným osobám přiznáno právo na sloučení rodiny.

4. Odchylně od čl. 5 odst. 4 prvního pododstavce směrnice 2003/86/ES se v případě splnění podmínek pro sloučení rodiny vydají povolení k pobytu pro rodinné příslušníky do šesti měsíců ode dne podání žádosti.

5. Odchylně od čl. 13 odst. 2 a 3 směrnice 2003/86/ES je doba platnosti povolení k pobytu vydaných rodinným příslušníkům stejná jako doba platnosti povolení k pobytu vydaného držiteli modré karty EU, pokud to umožňuje platnost jejich cestovních dokladů.

6. Odchylně od čl. 14 odst. 2 druhé věty směrnice 2003/86/ES členské státy neuplatní žádné lhůty, pokud jde o přístup na trh práce.

Tento odstavec se použije ode dne 19. prosince 2011.

7. Odchylně od čl. 15 odst. 1 směrnice 2003/86/ES lze pro účely výpočtu pěti let doby pobytu, jež se vyžaduje k získání samostatného povolení k pobytu, počítat doby pobytu v různých členských státech.

8. Pokud členské státy využijí možnost uvedenou v odstavci 7, použijí se obdobně ustanovení článku 17, jež se týkají počítání dob pobytu držitele modré karty EU v různých členských státech.

Článek 16

Právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta ES pro držitele modré karty EU

1. Směrnice 2003/109/ES se použije s odchylkami uvedenými v tomto článku.

2. Odchylně od čl. 4 odst. 1 směrnice 2003/109/ES může držitel modré karty EU, který využil možnosti stanovené v článku 18 této směrnice, počítat doby pobytu v různých členských státech za účelem dodržení požadavku týkajícího se délky pobytu, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) pět let oprávněného a nepřetržitého pobytu na území Společenství jako držitel modré karty EU a

b) oprávněný a nepřetržitý pobyt jako držitel modré karty EU na území členského státu, v němž byla podána žádost o povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajících rezidenta ES, a to po dobu dvou let, které bezprostředně předcházejí podání příslušné žádosti.

3. Pro účely výpočtu doby oprávněného a nepřetržitého pobytu na území Společenství a odchylně od čl. 4 odst. 3 prvního pododstavce směrnice 2003/109/ES není běh doby uvedené v odst. 2 písm. a) tohoto článku přerušován obdobími nepřítomnosti na území Společenství za předpokladu, že tato období jsou kratší než dvanáct po sobě jdoucích měsíců a celkově nepřesahují osmnáct měsíců z doby uvedené v odst. 2 písm. a) tohoto článku. Tento odstavec se použije rovněž na případy, kdy držitel modré karty EU nevyužil možnosti stanovené v článku 18.

4. Odchylně od čl. 9 odst. 1 písm. c) směrnice 2003/109/ES prodlouží členské státy dobu, po kterou mohou být dlouhodobě pobývající rezidenti ES, který je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu s poznámkou podle čl. 17 odst. 2 této směrnice, a jeho rodinní příslušníci, kterým bylo přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidentů ES, nepřítomní na území Společenství, na 24 po sobě jdoucích měsíců.

5. Odchyly od směrnice 2003/109/ES stanovené v odstavcích 3 a 4 tohoto článku mohou být omezeny na případy, kdy dotyčný státní příslušník třetí země může doložit, že na území Společenství nebyl přítomen z důvodu výkonu zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti, dobrovolné služby nebo studia ve své zemi původu.

6. Ustanovení čl. 14 odst. 1 písm. f) a článku 15 se případně použijí na držitele povolení k dlouhodobému pobytu s poznámkou podle čl. 17 odst. 2 i poté, co se držitel modré karty EU stal dlouhodobě pobývajícím rezidentem ES.

Článek 17

Povolení k dlouhodobému pobytu

1. Držitelům modré karty EU, kteří splňují podmínky pro získání právního postavení dlouhodobě pobývajících rezidentů ES stanovené v článku 16 této směrnice, se vydá povolení k pobytu podle čl. 1 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 1030/2002.

2. V povolení k pobytu uvedenému v odstavci 1 tohoto článku v rubrice „poznámky“ členské státy vyplní „bývalý držitel modré karty EU“.

KAPITOLA V

POBYT V JINÝCH ČLENSKÝCH STÁTECH

Článek 18

Podmínky

1. Po osmnácti měsících oprávněného pobytu držitele modré karty EU v prvním členském státě se za podmínek stanovených tímto článkem dotyčná osoba a její rodinní příslušníci mohou přestěhovat do jiného členského státu za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci.

2. Co nejdříve a nejpozději jeden měsíc po vstupu na území druhého členského státu předloží držitel modré karty EU nebo jeho zaměstnavatel žádost o modrou kartu EU příslušnému orgánu tohoto členského státu a předloží veškeré doklady o splnění podmínek stanovených v článku 5 pro potřeby druhého členského státu. Druhý členský stát může v souladu s vnitrostátními právními předpisy rozhodnout, že neumožní žadateli pracovat dříve, než jeho příslušný orgán vydá o žádosti kladné rozhodnutí.

3. Žádost může být příslušným orgánům druhého členského státu předložena ještě během pobytu držitele modré karty EU na území prvního členského státu,

4. Druhý členský stát žádost zpracuje v souladu s postupy uvedenými v článku 11 a žadatele a první členský stát písemně vyrozumí o svém rozhodnutí:

a) vydat modrou kartu EU a umožnit žadateli pobývat na svém území za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci, pokud jsou splněny podmínky stanovené tímto článkem a za podmínek stanovených v člácích 7 až 14, nebo

b) zamítnout vydání modré karty EU a v souladu s postupy stanovenými vnitrostátními právními předpisy, včetně postupů pro navrácení, uložit žadateli a jeho rodinným příslušníkům povinnost opustit jeho území, pokud nejsou splněny podmínky stanovené tímto článkem. První členský stát neprodleně bez zbytečných formalit zpětně přijme držitele modré karty EU a jeho rodinné příslušníky. Tento postup se použije i v případě, kdy platnost modré karty EU vydané prvním členským státem skončila nebo kdy byla modrá karta EU odejmuta během posuzování žádosti. Po zpětném přijetí se použije článek 13.

5. Pokud platnost modré karty EU vydané prvním členským státem skončí během tohoto postupu, mohou členské státy, vyžaduje-li to vnitrostátní právo, vydat vnitrostátní povolení k dočasnému pobytu nebo s ním srovnatelné povolení umožňující žadateli nadále oprávněně pobývat na jeho území do doby, než příslušné orgány o žádosti rozhodnou.

6. Žadatel nebo jeho zaměstnavatel mohou nést náklady související s návratem a zpětným přijetím držitele modré karty EU a jeho rodinných příslušníků, včetně nákladů případně vynaložených z veřejných prostředků podle odst. 4 písm. b).

7. Členské státy mohou při použití tohoto článku nadále uplatňovat objemy vstupů uvedené v článku 6.

8. Již v druhém případě, kdy držitel modré karty EU a případně jeho rodinní příslušníci využijí možnosti přestěhovat se do jiného členského státu podle této kapitoly, se „prvním členským státem“ rozumí členský stát, z něhož se dotyčná osoba stěhuje, a „druhým členským státem“ členský stát, v němž žádá o pobyt.

Článek 19

Pobyt rodinných příslušníků v druhém členském státě

1. Pokud se držitel modré karty EU přestěhuje do druhého členského státu podle článku 18 a byla-li rodina již vytvořena v prvním členském státě, jsou rodinní příslušníci oprávněni tohoto držitele doprovázet nebo se k němu připojit.

2. Do jednoho měsíce po vstupu na území druhého členského státu předloží, v souladu s vnitrostátními právními předpisy, dotyční rodinní příslušníci nebo držitel modré karty EU, příslušným orgánům druhého členského státu žádost o povolení k pobytu rodinného příslušníka.

V případě, že platnost povolení k pobytu rodinných příslušníků vydaného prvním členským státem skončí během tohoto postupu nebo již dále držitele neopravňuje k oprávněnému pobytu na území druhého členského státu, umožní členské státy dané osobě zůstat na jejich území, v případě potřeby vydáním vnitrostátního povolení k dočasnému pobytu nebo s ním srovnatelného povolení umožňujícího žadateli nadále oprávněně pobývat na jejich území s držitelem modré karty EU do doby, než příslušné orgány druhého členského státu o žádosti rozhodnou.

3. Druhý členský stát může od dotyčných rodinných příslušníků požadovat, aby k žádosti o povolení k pobytu přiložili:

- a) své povolení k pobytu vydané prvním členským státem a platný cestovní doklad nebo jejich ověřené kopie, jakož i vízum, je-li požadováno;
- b) doklad o tom, že jako rodinní příslušníci držitele modré karty EU pobývali v prvním členském státě;
- c) doklad o tom, že mají zdravotní pojištění, které pokrývá veškerá rizika v druhém členském státě, nebo že se na ně vztahuje zdravotní pojištění držitele modré karty EU.

4. Druhý členský stát může požadovat, aby držitel modré karty EU doložil, že:

- a) má ubytování považované za obvyklé pro rodinu srovnatelné velikosti ve stejné oblasti, které odpovídá obecným normám týkajícím se zdraví a bezpečnosti platným v daném členském státě;
- b) má stále a pravidelné finanční příjmy, které jsou dostatečné pro obživu jeho a jeho rodinných příslušníků, aniž by využíval sociální pomoci daného členského státu. Členské státy zhodnotí tyto prostředky podle jejich povahy a pravidelnosti a mohou přihlídnout k výši minimální mzdy a důchodu v dotyčném státě, jakož i k počtu rodinných příslušníků.

5. Odchyly obsažené v článku 15 se nadále použijí obdobně.

6. Pokud rodina nebyla vytvořena již v prvním státě, použije se článek 15.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 20

Prováděcí opatření

1. Členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům, zda zavedly právní opatření týkající se článku 6, čl. 8 odst. 2 a čl. 18 odst. 6.

Členské státy, které uplatňují čl. 8 odst. 4, oznámí Komisi a ostatním členským státům řádně odůvodněné rozhodnutí s uvedením dotyčných zemí a odvětví.

2. Členské státy každoročně a poprvé nejpozději ke dni 19. června 2013 předají Komisi v souladu s nařízením (ES) č. 862/2007 statistiky o objemech státních příslušníků třetích zemí, kterým byla v předchozím kalendářním roce vydána modrá karta EU, a je-li to možné, o objemech státních příslušníků třetích zemí, kterým byla v předchozím kalendářním roce modrá karta EU prodloužena nebo odejmuta, přičemž uvedou jejich státní příslušnost a pokud možno i povolání. Stejným způsobem se předá i statistika týkající se přijatých rodinných příslušníků, avšak bez informací o jejich povolání. V případě držitelů modré karty EU a jejich rodinných příslušníků přijatých podle článků 18, 19 a 20 se v rámci poskytovaných informací navíc uvede pokud možno i členský stát předchozího pobytu.

3. Pro účely provádění čl. 5 odst. 3 a případně čl. 5 odst. 5 se odkazuje na údaje Komise (Eurostatu) a případně vnitrostátní údaje.

Článek 21

Zprávy

Komise každé tři roky a poprvé do dne 19. června 2014 podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice v členských státech, zejména hodnocení dopadu čl. 3 odst. 4 a článků 5 a 18 a navrhne nezbytné změny.

Komise zejména posoudí význam minimální výše mzdy vymezené v článku 5 a odchylek stanovených v uvedeném článku, přičemž mimo jiné přihlédne k různorodosti hospodářských, odvětvových a zeměpisných podmínek v rámci členských států.

Článek 22

Kontaktní místa

1. Členské státy určí kontaktní místa, která budou odpovídat za přijímání a předávání informací uvedených v člácích 16, 18 a 20.

2. Členské státy poskytnou při výměně informací a dokladů podle odstavce 1 odpovídající spolupráci.

Článek 23**Provedení**

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do dne 19. června 2011. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 24**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 25**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státy v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

V Bruselu dne 25. května 2009.

Za Radu
předseda
J. ŠEBESTA